

Universitätsbibliothek Paderborn

... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

Fontaine, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, [1692]

§. 3. Tergiversationis Jansenianæ excusatio ineptiæ convincitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39122

es satis perspectæ fidei Theologus, sed de Jansenismo non immeritò suspectus: appello iudicium omnium Catholicorum, an suppositâ veritate antecedentis, quæ partim à me in difficultatibus, partim à Cranebergio in Fraude Articulorum demonstrata est, & si negare ausus fueris, quod te non ausurum certò scio, pluribus deducere paratus sum, appello inquam iudicium omnium Catholicorum, an suppositâ veritate totius antecedentis non sequatur spontè suâ conclusio? Nullum hîc Martine crimen occultum propalo, omnia ex scriptis tuis & Jansenii manifesta sunt.

§. 3.

Tergiversationis Jansenianæ excusatio ineptiæ convincitur.

EGregiam tergiversationis tuæ toties tibi objectæ rationem sic tandem interpretaris: *Quis enim non videat quam facile cuipiam hisce principiis imbuto quibus imbutus est R.P. Isaacus de Bruyn, hæc, similisve elabatur ratiocinatio: Per Concilii Tridentini Decreta, nec non per constitutiones Summorum Pontificum Innocentii X. & Alexandri VII. damnata est omnis*
gra-

gratia necessitans; sed gratia per se efficax qualis est exempli causa gratia, quam tuetur eximius Antagonista meus Martinus Henricus de Swaen, est gratia necessitans: Ergo per Concilii Tridentini Decreta, nec non per Constitutiones Summorum Pontificum Innocentii X. & alexandri VII. damnata est gratia per se efficax qualis est ea, quam tuetur idem Eximius Antagonista meus. Non inanem metum esse probas assensu Gonetii. Idem, inquis, planè periculum neque alteri gratia, quam gratia per se efficaci metuebat mecum Gonetus ab iis qui malè dictas Constitutiones intelligerent. Nesciebam Martine te rerum etiam pessimarum mangonem esse tam peritum. Ego verò fucos istos facilè absterfero. Vel judicabas ratiocinationem ejusmodi solidam esse, vel non? Si solidam censeas agnoscis te defendere sententiam sapius & maximè solemniter condemnatam. Si solidam esse neges, ut negabis procul dubio, non erat cur tanto cum Ecclesiæ scandalo recusares Definitionibus Apostolicis suffragari. Ex ore tuo te judico: idem periculum agnoscis, ne ejusmodi ratiocinatio elabatur circa Decreta Concilii Tridentini, quidni igitur etiam Concilii istius Decretis reluctaris? Atqui ejusmodi ratiocinatione contemptâ subscribes, ut confido, Decretis Concilii; non fuit.

fuit igitur cur te ratiocinatio ista averteret à præstanda debita Pontificia Constitutioni reverentiâ. Absterruitne metus ille Conetum, quo minus Jansenii sensum detestaretur? Necessè est ergo aliud lateat mysterium, cuius revelandi nondum tempus est. Mihi quidem non adeò videtur obscurum quæ Janse-
niana doctrinæ cum tuâ conformitatem tantam reperio, ut nihil sit alicujus momenti in iis omnibus quæ hæcenus scripsisti quod Jansenio opponitur. Si dubites aliquid exhibe, & vel nullum penitus, vel nullius momenti esse, suscipio ostendendum. Da gloriam Deo, an non ideò detrectas damnare quinque propositiones in sensu Jansenii prout libro ejus continentur, quidquid sit de sensu, quem Iprensis habuit in mente, quia Jansenii doctrina vel eadem est cum tua, vel adeò illi affinis ut non possis deprehendere discrimen aliquod sufficiens, & quod referri mereatur?

Paulò distinctiùs exponi mihi à te cupio, Doctor Eximie, quod ais in falsitate septima. *Falsum est, inquis, me unquam sustinuisse quod ex Constitutionibus prædictis (Innoc. X. & Alex. VII) rite intellectis inferri possit, doctrinam de gratia & de libero arbitrio prout illa in Scholis Lovaniensi, aliisque supra memoratis*
tra-

traditur, ab Ecclesia Romana damnatam esse. Qui malè agit, sentit, docet, odit lucem. Dic candidè, quid occulas arcani sub isto ritè intellectis. Ego latere cenſeo intelligendas eſſe Conſtitutiones illas ut proſcribant, & anathemate feriant propoſitiones quinque in ſenſu minimè Janſeniano, nunquid mentem tuam aſſecutus ſum?

Plura te rogarem, niſi conqueſtus fuiſſes nimis me tibi moleſtum eſſe *interrogationibus*. Fallor, tantùm moleſtæ tibi ſunt *interrogationes ſuperflue*; minimè verò ſuperflue ſunt, quæ ad fidem alioquin non ſatis exploratam, clariùs perſpiciendam ſunt neceſſariæ. Reſponſum detrectare honeſtè non potes, qui in Epistoſta tua *reſolutionem difficultatum* pollicitus es. Reſolutio autem brevis adedò eſt, & levis, ut ne unam quidem difficultatem expediat. Patere ergo *interrogationibus* paucis difficultates tibi ruruſus proponam præcipuas.